

spørgsmaalet, og hvortil det fører? Er det Nisflerne, han tænker paa? Jeg har ikke set Noget til Nisflerne. Jeg har hørt Folt her i Kjøbenhavn tale om Nisflerne, men jeg har aldrig set dem. Nei, mine Herre, jeg har den samme Betragtning som tidligere, og jeg indrømmer dem allesammen; de behøve ikke at føre stor Tale derom. Et Mindretal kan ikke gjøre Flertals Gjerning, og der vil gaa lang Tid hen, inden vi atter faae reist Demokratiet til den Stilling, vi troede, det indtog i tidligere, ikke i sidste Valgperiode.

Solstein: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), som nu efterhaanden har indset, at han har Grund til at gjøre Rede for sin tidligere Stilling, har søgt at dække sin Holdning ved at citere en Udtalelse af mig om, at jeg havde talt for en fornyet Forfæstelse i 1886. Det viser mig, at det ærede Medlem endnu ikke har forstaaet Forskjellen mellem det her foreliggende Forslag og den provisoriske Lov, endnu ikke forstaaet det. Jeg nævner det kun, fordi jeg er nødt til at tage denne udtrykkelige Reservation, for ellers er jeg overbevist om, at det ærede Medlem vil benytte det som en Indrømmelse af mig ved Veilighed. Det ærede Medlem fremsatte en anden Bemærkning, som leder mig til at gjøre ham et Par Spørgsmaal. Han sagde, om vi vilde gaa af Veien for Provisorismen for at nyde Behagelighederne ved at sidde her. Saa langt er det ærede Medlem kommet ned i sin Polemik mod Flertallet nu, at han bruger et af de uanstændigste Vaaben, der endnu er brugt fra nogen Politikers Side. Jeg vil ikke nævne hvem, men det er et meget bekjendt og et almindelig omtalt Argument, at Rigsdagsmændene sidde her for at nyde Behagelighederne. Jeg anser det for ganske overflødig at svare paa den Slags Ting; jeg nævner det kun for at vise, hvor langt det ærede Medlem er kommet i sine Bestræbelser, hvor godt han samarbejder og virker med det Parti her i Landet, som er ivrigt i at hindre os i at komme ud af Striden. Men jeg vil kun spørge det ærede Medlem, om det var for at nyde Behagelighederne, at det ærede Medlem i 1887 raadede os til at blive siddende her og gaa af Veien for Provisoriet; thi det har det ærede Medlem gjort, og det nytter ikke, at det ærede Medlem vil gaa uden om det Spørgsmaal. Han har antydet, at han ikke har sagt Andet i Fortiden, end hvad han har sagt i Dag. Men det ærede Medlem har i Dag sagt saa Meget og saa mange uklare Ord, saa det er ikke godt at faae Rede paa. Jeg spørger derfor det ærede Medlem: Be-

strider han Rigtigheden af, at han i 1887 to Gange er gaaet med til at følge den Fremgangsmaade, vi nu følge? At han er gaaet bort fra Fremgangsmaaden fra 1886 og to Gange i det Nar har været med til at lade det da foreliggende Forslag gaa i Udvalg og blive liggende i Udvalg. Vil det ærede Medlem benegte det? (Berg: Ja!) Det ærede Medlem benægter, at han i 1887 var med til at lade Forslaget gaa i Udvalg og med til at lade det blive liggende der? Det benægter det ærede Medlem? (Berg: Ja!). Maa jeg anmode det ærede Medlem om at bede om Ordet for at begrunde denne Benægtelse, saa skal jeg svare. Jeg spørger dernæst: Vil det ærede Medlem bestride Rigtigheden af en Udtalelse, der er fremkommet i et Blad med en herværende Folke-tingsmands Navn under, om at han i et Partimøde har tilraadet at sende Forslaget i Udvalg, da det een Gang ved privat Initiativ var forfæstet? Kan det ærede Medlem ogsaa benegte, at han har gjort det efter Valget i 1887? Det er de 2 Ting, jeg gjerne vilde have Svar paa. Det ærede Medlem har mange Gange i sit politiske Liv brugt den Fremgangsmaade at være med til at lade Befolkningen komme i vanskelige Situationer, og han har hver eneste Gang, hvor det gjaldt om at tage Konsekventerne af disse vanskelige Stillinger, ikke i nogen Henseende taget dem. Han har hverken taget de Konsekventer, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Trier) talte om, heller ikke taget den anden Konsekvent, han jo saa i alt Fald var forpligtet til, nemlig at føre dem tilbage i en Stilling, som kunde holdes; men han har ladet os Andre gjøre det, ladet os arbejde for sig. Han er fulgt med, indtil det Hele var sikkert i Orden, og har tiet rolig stille. Men naar Faren saa var overstaaet, og Sagen med hans Samtykke bragt i Orden, saa er han faldet dem i Ryggen, der have klaret ham ud af disse Vanskeligheder. Han itaar ikke som en modig Politiker, men som en Politiker, der ikke er til at stole paa, ikke engang i sit eget Parti. Og da det ærede Medlem nu har gjort det saa ofte, maa jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem, om han nu fragaar de Ting, jeg her har nævnt? Det er det, jeg beder ham udtrykkelig svare paa.

Dernæst vil jeg ligeledes opfordre det ærede Medlem til bestemt at svare mig, om han vil gaa med til, at dette Lovforslag, naar det nu gaar i Udvalg — hvad det gjør — atter kan komme frem forandret saaledes, at alt Provisorisk udstilles, og at det med Hensyn til Motiverne gjør ganske